

OD NASICH DOPISOVATELU.

Milligan, Neb. Ctěná red. P. Z. Vyhovují přání vašemu, které nedávno ve svém listu jste přinesli stran státního učitelského sjezdu v Lincoln a vypláti skrácené tobo přůběh.

Učitelové státu Nebrasky sestoupili se v jednu velkou jednotu, která o vánočních každého roku se schází ku společnému jednání. Účel tohoto učitelského spolku jest mnohý: Za prvé, aby učitelové vespolek se seznámili a bližší styky pospolu uzavřeli; za druhé, aby pojednali o rozličných methodách školních, za třetí, aby pracovali ve prospěch dobrých a užitečných zákonů vzhledem ku školám; a konečně, aby vystoupili mnohé slavné vychovatele a správce našich veřejných škol.

Jednota tato při svém prvním sjezdu v Lincoln roku 1887 čítala pouze 162 členů, kterýžto počet při svém posledním sjezdu zvýšila na 978. Zajisté obrovský to vzrůst. Mimo to více jak 400 bylo těch, kteří zúčastnili se schůze za příčinou svých sympatií ku školství.

Poslední sjezd započal dne 30ho prosince a potrvál do 3ho ledna.

Místo, kde pravidelně sjezd se odvíjí, jest město Lincoln a sice v budovách státní university, která vždy hotova jest místa nám popřáti.

Členy jednoty této mohou se státi všichni ti, kdož majitelé jsou učitelských vyváděcí, aneb jinak záslužnými se stali o naše školství.

Při sjezdu členstva dělí se do mnohých oddílů dle své práce a činnosti a sice: Oddíl středních škol (college section), okresních školodzorců (County superintendent section), vysokých obecních škol (High School section), gramatických škol (Grammar school section), a primárních škol (Primary section). Tyto schází se každého dopoledne a odpoledne ku společnému jednání, večer pak následuje společná schůze všech a sice v některém operním domě, kdež bohatý program bře své místo při čemž řeči slavných pedagogů jsou předneseny.

Tentokrát, bylo nám potěšením slyšeti tři znamenité muže ve školství a sice: Col. Francis W. Parkera, Wm. Hawley Smitha z Illinois a Dr. Nicholas Murray Butlera z New Yorku. Col. Parker znám jest pro svou činnost ve školství hlavně ze studí vývinu a nadání dítky. Jeho ideou jest, že každé dítko, jakmile do školy jest uvedeno má býti dobře prostudováno s ohledem ku svému nadání a osobního zvyku, dle čehož jeho budoucí výchov má se říditi. Prof. Smith opět vykládal rozličné metody vyučování a jejich účinek na mysl dětskou. Jeho zásadou jest — věšší svoboda v učení a pohybu děcka. Konečně Dr. Buttler řečnil o pokroku našeho školství a jaký účinek jeví na veřejný život národa.

Nechci široce se rozepisovati o každé jednotlivé řeči těchto velikánů v našem oboru, ač rád bych tak učinil, kdybych mohl doufati, že zajímavosti ono by našlo mezi vašim čtenářstvem.

Ve sjezdu jednohlasně přijaty byly následující návrhy a sice: aby pracovalo se k tomu, aby zákon nařizující nutnou návštěvu školy dítek od 6 do 14 roků projednan byl příští státní legislaturou; dále, aby školské kursy byly co možná nejbližší sobě ve svých sestaveních a požadavcích ve všech veřejných školách Nebrasky. Konečně jednalo se též o to, aby požadavky učitelů v vzdělání byly zvýšeny, což silného ohlasu našlo u všech vyšších učitelů.

Sjezd tento bez odporu byl velmi prospěšný všem učitelům a tu i našemu školství, neboť mnoho nového v našem oboru se nám dostalo. Žel však, že tak nepatrně zastoupen byl našimi českými učiteli, neboť mimo

asi tři všemi ostatními v počtu asi 30, byl pominut. Doufejme, že v budoucnosti více zájmu se vzbudí v našich nadějných učitelských silách, což jim k všeobecnému našemu prospěchu se stane.

S. L. Kostoryz.

Box Butte, Neb. Ctěná red.: Již tomu dlouhý čas, co jsem vám žádné zprávy o naší slavné západní Nebrasc nepodal, domýšleje se, že někdo jiný se chopí péra. Jelikož se k tomu ale nikdo nemá, obápu se jej tedy opět sám, abych vám alespoň částečně ten náš blahobyt popsal. — Co se týče počasí, to máme dost ucházející. Již v listopadu nám napadlo trochu sněhu, brzy ale sešel; od té doby padá nám častěji, ale opět sejde, tak že dobytek může se po celý čas pást. Ovšem pastviny jsou špatné, následkem již po dva roky trvajících sucha. Tráva jest velmi špatná, ale dobytek, jak hovězí, tak i koně, jsou v dobrém pořádku. — Stran úrody musím říci, že byla před loni malá, loni pak následkem sucha nebyla žádná. Toto platí o Running Water a Box Butte precinctu, až ku městu Alliance, v délce 28 mil a v šířce 8 mil, kde se ani nesekalo. Ostatní zde měli trochu úrody, ale vše to nestojí ani za řeč, vyjma několik mrstveček, kde měli ucházející úrodu drobného obilí. Kukuřice však se zde docela neuvdala, tak že budem nuceni daleko hledat kukuřici ku sázení. Nejen kukuřici, ale i drobné obilí musíme koupit, a zač koupit nebude. Tak se tázem jeden druhého, jak to dovedem a to živobytí do žitka, jestli nějaké budou, protlučem. — Teď, jak se podobá, budeme zde mít zase brzo novou volbu. Město Alliance uchází se totiž o okresní sídlo. Chlapci, mají všelijaký zásluk. Snad nemyslíte, že my farmaři se jim dáme tak nabulfovati a budem volit o přeložení úřadu toho a tím na se uvalili věšší břímě s placením daní. My nemůžeme zaplatit teď naše daně a přeložit okresní sídlo znamená platit rent, ku konci zadlužit okres a postavit nádhernou budovu pro Alliance a několik těch politiků, aby mohli se lépe na farmery uradit, jak je dříti. Páni z Alliance snad myslí, že farmaři v Box Butte jsou dost hloupi a že na zapřísákní zahodí krásnou okresní budovu a vezmou úřad takřka ze středu a půjdou do cípku okresu, aby jim tam platili nájem z některé spekulativní budovy. To se jim ztěžka podaří. Na zdar! F. W. Feidler.

Box Butte, Neb. Ctěná red. P. Z. Počasí máme tuto zimou výborné. Sníh nás navštívil již v měsíci listopadu a od té doby častěji padá a opět sejde; zima při tom jest dosti mírná, tak že si každý libuje a s tou bídou se těší v naději, že se jí snad tento rok zbaví. No, budeme doufat.

Letos máme, jak vám známo, v našem okresu zápas o okresní sídlo (county seat). Totiž město Alliance si usmyslilo, jelikož náš okres si v tom dobře stojí, třeba obyvatel v něm dosti nouzí trpěli, než náš okres přece jest bez dluhu, a to se některým těm peněžním vydělnostům nelíbí, neboť nedostávají žádné okresní poukázky, na kterých by táhnouti mohli as 30 procent, totiž dát 70 ctů za dollar a tu předsedzali přestěhování okresní radnice. Pokus ten započnají sbíráním podpisů, aby se volilo pro přeložení okr. sídla a slibují hory doly. Ba snaží se osadníky přemlouvati falešným dokazováním, jaká byla by to výhoda a užitek, kdyby sídlo okresní do města, jako je Alliance, bylo přestěhováno. To vše jen pro biznis některých.

Tot se rozumí, že by to byla výhoda pro politické hntzlo, a konečně pro bádlerství, žádná ale výhoda pro obyvatele a zvláště ne pro nás rolníky.

Dle mého náhledu, chce Alliance hospodařiti s okresem Box Butte, jako hospodaří Chadron s Dawes

okresem. Důkazem toho jest již jejich zážitek, totiž mít zvláštní volbu, která bude stát při nejmenším tisíce dolarů, což považují za zbytečné výlohy. Druhé, proč dávati okresní sídlo do kouta okresu, když jest nyní takřka v prostřed okresu. A nejhlavnější věc jest, že my máme dobru okresní budovu, která nám byla zbudována a darována od města Hemingford. Budova ta jest krásná za kterou se nemusíme stydět a nic nás nestojí, křežto v Alliance bychom museli platit za úřadovny atd. přinejmenším 1000 dol. nájmu. Proč tedy zatřizovat nové, které by nám byly na škodu?

Nechť každý občan v Box Butte si toto vše dobře rozváží a uzná, že Alliance zamýšlí co dobrého v našem okresem, tu dovede více, než já mohu, a rád bych to od něho slyšel v časopise P. Z.

Na zdar Váš

Posorovatel.

David City, Neb. — Ct. redakce! Až nejsem odběratelkou, jsem přece horlivou čtenářkou vašeho listu, kterýž máj otec odbírá a upřímně mohu říci, že ho mám jaksi v úctě, neboť byl mým učitelem při učení se českého čtení; neb již co malé děvče jsem v něm čítala a čím dále tím více ve čtení se zdokonalovala. Nechtělť divu, jestliže k němu sblížím co k učitel z mých dětských let. Ráda čítám dopisy, z nichž se dozvídám, jak se vede vzdálenějším krajanům a buď želm, neb s nimi se raduji. Srdce má puká, čtu-li samé nářky o bídě lidské, útrapách a pod. V takových chvílích přejí sobě býti Jay Gouldem a pak by nikdo nevolal marně o pomoc, žádný chudšák by neulhal na bídné lože s hladovým žaludkem a žádná matka by nezelela hořce, že nemůže poskytnouti svému miláčku chleba o kterýž volá. Avšak proč to povídat? Patřím do velké armády těch, kteří musí své sousto prací ruční sobě dobývati a to mne bolí, že ti co by rádi pomohli, nemohou a ti, jenž mohou, nemají srdce pro utrpení bližního. Pakli čtu jak dobře se vede krajanu, jak ten neb onen má štěstí, kterak zdárně pokračuje, jak je volen do úřadu, tu se potěšením a pýchou dmou prsa má. Jsem hrdá na to kdž se dozvídám, kterak Češové pokračují a se povznášejí. Hlásím se hrdě vždy k rodu svému a nemělo by býti Čecha, který by se styděl za svůj původ, nýbrž měl by vždy s pýchou hlásiti: "Já jsem Čech!" Ten, kterýž to nečiní, kterýž původ svůj snad zakrývá, ten dojísta čtí tím nenabyd. Slyšela jsem již říci: "Mám se přiznat, že jsem Čech, když slyším jak mnozí činí k hanbě své a všech nás? Aneb když vidím, kterak se neslušně chovají?" "Ano", pravím já, tím spíše má každý hlásiti se k původu svému a tím rozptýliti domněnku, jestli snad taková panuje, že by mezi námi nebylo intelligence, slušnosti a vzdělanosti tolik, jako mezi jinými. Vždyť v každé národnosti naleznou se ovce černé, za které musí se jejich krajané stydět, ale bylo by bláhovostí, aby k vůli nim styděl se za celý rod svůj. Až směšné jest, kterak počínají si někteří nerozumní, chtějíce původ svůj zakrývati a lámají angličtinu jak se říká přes koleno, jen aby nemuseli ústa po česku otevřiti. Na to nevzpomínají, že se jim vede jako tomu pávu, jehož ohyzně nohy skvostně peří nezakryje. Oni sami třeba se neslyšají, avšak jak ústa otevrou, ví každý American, že nejsou Americané a když nechť býti to v čem se zrodili, musí pro ně chovsti pouze jen opovržením, poněvadž nemají ani vlasti, ani národa, ani bratrů rodných. Oni nemohou hlásiti se a za vzory své stavěti slavné vlastence americké, muže vynikající ve vědě neb umění, aniž mohou plesati nad tím, když mužové našeho vlastního rodu dobývají si zde slávy a uznání, jako děje se zejména v posledních

několika letech. Nepotřebujem se z ničádné příčiny stydět za původ svůj a za lid náš, neboť dojísta držím stejný krok se všemi jinými národnostmi. Českých studentů přibývá každým rokem a neunavně postupují vši a vši a to skoro vesměs vlastním jen přičiněním, vlastně svou silou bez jakékoliv podpory, křežto u Americanů málo je těch, kteří bez podpory rodičů se vyšších postavení domáhají. Lid náš přichází sem skoro vesměs chudý a většinou postrádá vyšší uvědomělosti, ale svou prací a přičiněním a svou snahou o vzdělání pokračuje a postupuje utěšeně a dobývá sobě uznání a ctí před cizím národem. Proto nezáme nižádnou příčinu abychom se skrývali neb hanbili za původ svůj, nýbrž můžeme s hrdostí poukazovati na to, co jsme až posud docílili.

Kristy Otoupalk.

Lowry, Minn. Ctěná redakce. Nedávno psal pan V. Chládek v Hospodáři a vybězel k tomu, aby farmaři přestovali něco jiného než pšenici. Dovoleté mi sděliti proč aspoň zde v Minnesotě farmaři nejvíce pšenici pěstují, totiž: 1. Proto, že jest nejlepší ze všeho drobného obilí. 2. Proto, že jsou zde místa, která až posud jsou nejpříměřnější a nejvýhodnější k pěstování pšenice. 3. S málo silami pracovními může mnoho vypěstovat. 4. Nejlepší a největší odbyti v trhu. 5. Kdyby se všichni ti tisícové farmaři obrátili k zabradnictví zelinářství, násiláčení, sřažení a drůbežnictví, jest otázka zač by ty výrobky pak byly? Kde bychom na ně našli odbytu? Vždyť i to má nyní vše malou cenu. 6. Pochybují velice, že by se nám lépe vyplácelo pšenici kupovat od Argentiny, než ji sami pěstovat a jinam prodávat. Povím příklad. V loni v Pokroku Západu radili, by farmaři pěstovali více brambor, že se jich přiváží z Německa dva miliony bushů do Spojených Států. U nás skutečně někteří farmaři pustili se s chutí do pěstování bramborů a to sice tou měrou, že jich sázeli osm až deset akrů. Úroda byla dobrá, ale cenu nemají žádnou, totiž jen osm centů bush a to ještě nejsou k prodání za hotové, nýbrž jen na výměnu v krámě. Za těchto okolností jest ovšem lépe je skrmit; ale jsou zase taci lidé, že nemají zač peníze stržiti, aneb vůbec čím je skrmit a přece mají jiné potřeby životní. Oves jest zde za 9 centů, ječmen 18 až 20 centů, ale peníze také zaň farmer nedostane. Chce-li ho prodati, musí vzít za ječmen pivo od sládky, neb jiný kupec naň nenf. Zde farmaři též ječmene letos hojně pěstovali. Musím též ještě se zmíniti, jaké nepřijemnosti mohou potkati člověka, který veze brambory na prodej do města. Když onehdy jeden farmer přijel do hotelu a ptal se majitele hotelu, zdali by nekoupil brambory, tázal se jej tento: "Máte je zde?" "Ano" — "Človče, vždyť Váš tady s nima zavrou, nemáme to kam dát, tak se raději kličte s nimi z města domu! Neposlechnete-li okamžitě, můžete platit ještě pokutu, že jste byl tak směšný". — To stojí snad také za uvážení! S pšenicí kdyby přijelo 2000 fur denně, tak všichni hned prodají a ještě křičí je den přes druhého "Pojeďte ke mne". Peníze za pšenici jsou vždy hotové. Myslím, že v každém skoro státě jest podnebí příhodnější k některým plodinám a dle toho jest třeba nám se řídit. Kde jednu věc není možno pěstovat, jinde může přinášeti užitek znamenitý. Co mne se týče, až dosud za uplynulých 18 roků, co jsem zde na farmě, učinil jsem pokrok znamenitý. Nechci se snad chlubit, to nikdy není mým cílem, ale s panem Dbalem, jak popisoval ve svém posledním dopisu svůj majetek, přece bych nechťl vyměnit. A hlavní má plodina, kterou jsem pěstoval, byla pšenice a choval jsem

hovězí dobytak. Tomu vždy věnuji největší péči a dávám mu především jiným přednost.

Úroda jsme měli zde letos znamenitou. Pšenice jsem měl seto sto akrů a nsmičtil jsem 3400 bushů, ovas ze 17 akrů 1065 bushů. Pšenici prodáváme zde od 43 do 45 centů a při té ceně musí ovšem člověk prodati hodně pšenice na tisíc dolarů, — ale když je má stržiti za jiné plodiny, aneb za vepřový dobytek, kterýž dnes platí \$2.00 až \$2.50, aneb za hovězí, když böhouni nejlepší prodávají se za \$2.50, pak stojí také za to počítati tu práci, tu obsluhu třikrát denně a to krmení od vyřinutí toho malého vepřka až dospěje na 400 liber. Když budete počítati drůbež, hned vejce k nasazení, než Vám dospěje, pak tu práci se zabjeřím spojenou, šukání a dopravu do trhu a všeobecnou práci a výlohy — pak se vám nedostanou číslice častého výtěku. Zelinářství se urže nejlépe vypláceti při větších městech, ale do vzdálených trhů není lze při vysoké mzdě sil pracovních a dopravních s úspěchem je pěstovati. Když prostuduju a uvážím celý dopis pana Chládky, tu tedy dospívám k přesvědčení, že u nás posud jest nejlépe pěstovati pšenici a hovězí dobytek. Od dobytka se nadělati též dosti hnoje a po zasetí má člověk dosti času až do jen vyvážet mrvu a zlepšovat svou farmu. Komu jsou poněkud známy poměry v naší osadě, bude dojísta se mnou souhlasit. Nám zde dosud úroda nikdy nechyběla. Znamenám se s úctou,

Jan Hrdlička.

Lynch, Neb. Ct. red. Pokroku Západu! Spěchám podati Vám zprávu o neštěstí, kteréž postihlo naše krajany v městečku Lynch, Boyd County, Neb. Dne 3. ledna o půl noci vypukl v poštovní místnosti ze záhadné příčiny oheň, kterým též naši krajané, pan Jan Koráb, majitel obchodu se zbožím železným a pan Josef Praveček, majitel obchodu smičený, padli za obět. Prvnější nezachoval ani knihu, v kteréž měl dlouhy zapsané i mám naději, že neštěstí jeho nepoužijí lidé a nebudou tak nsvědomití, aby se nepřihlásili a správně nezaplátili, nýbrž doufám, že mu spíše ještě každý pomocné ruky podá, i tím spíše, jelikož si to zaslouží, an jest krajanem upřímným a na slovo vzatým. Vyslovujíc mu v jeho neštěstí mou srdečnou soustrast, znamenám se v úctě

Josef Boháč.

Pro osadu v Idaho.

Pro českou osadu v Idaho přihlásili se a po \$2.00 na výlohy dvou vyslanec složili následující osadníci, kteří tam přestěhovati se chtějí:

- Jos. Ledvina, Wahoo, Nebr. (Zakoupil tam 200 akrů).
- Fr. Suchý, ... Omaha, Nebr.
- Fr. Vávra, ... Crete, Nebr.
- Karel Česák, ... Spencer, Nebr.
- Jos. Kuča, ... Rushville, Nebr.
- Frank Pánek, ... Leigh, Nebr.
- Jos. Kotval, ... Echo, Minn.
- Jos. Novák, ... Farewell, Nebr.

Na své útraty pojede s vyslanci Fr. Korn, ... Howells, Nebr. Zástupce časopisu "Hospodáři."

Dále doposud pouze se přihlásili: Jos. Kerbel, ... Sargent, Nebr. Frank Svoboda, ... Omaha, Nebr. Alb. Mudra, ... Lincoln, Nebr. J. V. Heinz, ... Denver, Colo.

Všichni přihlášení dostanou hlasovací listky, na kterých mohou voliti pro dva vyslanec, kteří společným nákladem k prohlédnutí krajiny a bližšímu přesvědčení se o výhodách, jež by českému osadnictvu škýtala, vyslání budou. Hlaste se brzy!

Může vám též tak prospěti.

Pan Fred Miller, z Irving, Ill. píše, že trpěl neduhem ledvin po mnoho roků, s prudkými bolestmi v zádech a mčchýře. Zkusil mnoho tak zvaných hořelých prostředků ledvin, avšak bez výsledku. Před rokem počal užívat Electric Bitters a počtli okamžitou úlevu. Electric Bitters jsou zvláště přispěšobny k léčbě neduhů ledvin a jater a mnohdy dají okamžitou úlevu. Jedná zkouška potvrdí naše tvrzení. Cena pouze 50c. u Goodman Drug Co., Omaha, Neb. (6)